

do glave. Tomažu je postajalo pri tem opazovanju vedno bolj vroče in pri srcu vedno tesneje, sapa mu je nekje zastajala. To so bili trenotki za Tomaža! Naposled vendar izpregovori »kolera«:

»Dobro, ker se mi zdiš pošten človek, bodem te pustila in tudi za teboj ne bodem prišla. Zdaj pa se pelji naprej!« In zopet se je prikazal na njenem licu isti zlobni posmeh. Toda Tomaž ga ni zapazil. Pri zadnjih njenih besedah je prijel hlastno za bič ter udaril po konju, kakor še gotovo nikdar v svojem življenju. Bliskoma je bil voz izven gozda. Sedaj se le se je Tomaž prvokrat ozrl nazaj, in kako lahko mu je bilo pri srcu, ko kolere res ni več videl. Vendar konja še je pustil vedno bežati. Kmalu je bil doma. Voz postavi pred vrata, konja pusti samega in naravnost hiti h gospodu Lukovnjaku v sobo ter mu poreče: »Gospod, kolera se je peljala z menoj!« Gledal je, kak utis bodo naredile te besede na gospoda poštarja. A ta se mu je samo pomilovalno nasmehnil ter rekel:

»Ni mogoče!«

Tomaž pa odgovori, da je res, in pripoveduje gospodu natanko svoj dogodek. Jako razžaljenega se je čutil, ko mu je gospod poštar začel razlagati in dokazovati, da kolera ni človek, temveč le hitro nalezljiva in nevarna bolezen, in ni mu hotel verjeti, čeravno so poštarjevim besedam pritrjevali tudi vsi drugi, ki so bili navzoči ter čakali na novodošla pisma.

Gospod Lukovnjak je bil le radoveden, kdo se je tako zvijačno odtegnil dolžnosti, da plača poštno vozino od mesta do nas, in zato je naznanil naenkrat celo stvar našim orožnikom. Jeden izmed njih se se je isto večer odpravil proti gozdu, da poišče »kolero«. Toda »kolere« ni našel, pač pa ne daleč proč od ceste precejšnje tropo ciganov. Vprašal jih je, če se je kateri iz njihove družbe pripeljal danes z našo pošto, a nikdo so ni hotel oglasiti. Ko pa se je orožnik nekoliko odstranil, nastal je v njihovem krogu glasen smeh. Vedeli so, zakaj so se smejali.

Cigan, katerega je Tomaž tako negostoljubno pred kratkim vsprejel in odpravil, se je maščeval. Jedna tovarišica iz ciganske družbe je imela neko opravilo v mestu, in naš cigan jo je poučil, kako se lahko enkrat brezplačno pripelje iz mesta. Maščevanje se je obneslo.

Odkar se je Tomažu prigodila ta neprilika, ne verjame, da bi bila res kaka kolera na svetu. Če pa ga vprašaš, ali je res pripeljal v naš kraj kolero, odreže se ti:

»Ka-aj, ali cigani niso prava kolera za nas?« To resnico izgovori tako resno, da se ti nehoté ustavi smeh.

Tomaž še zmeraj vozi našo pošto, a kolere menda ne bode več pripeljal v našo bližino.

Smešnica. »Vi krmite svoje krave gotovo le s soljo?« vpraša neka kuharica mlekarico. — »No, zakaj?« — »Vaše uboge krave morajo grozno veliko vode počrepati, ker je mleko čista vodeno!«

Razne stvari.

(Slovenskega društva) predsedništvo želi, naj bi vse slovenske kmetijske občine po svojih poslancih državnemu zboru vložile prošnjo, da ta neizpremenjeno vsprejme od vlade predloženo preosnovno domovinskega zakona. Le berite prvi članek v današnjem listu!

(Ptujsko pol. društvo »Pozor«) je poslalo prošnje na ministerstvo znotranjih zadev, trgovinstva in pravosodstva za slovensko-nemške napise, pečate pri

dotičnih uradih. Prošnje podpisale so tudi občine: Sv. Barbara, Gruškovce, Slatina, Gradišca, Elizabeta v Halozah. Tako je prav. Naprej!

(Zoper novo gimnazijo v Celju) se je oglašil občinski zastop v Slovenski Bistrici in v Opavi v Šleziji. Zdaj bode menda skoro konec tega neumnega protestovanja.

(Odvetniško skušnjo) je napravil v Gradcu dne 4. decembra z izvrstnim uspehom gosp. dr. Franjo Rosina in pride prè v Ljutomer za odvetnika.

(Rogaški okrajni zastop.) Dne 6. t. m. so pri dopolnilni volitvi vel. gosp. dekana Jožefa Tombaha kmečke občine soglasno izvolile v odbor okrajnega zastopa Rogaškega.

(Nova zasebna šola.) Gospodu dvornemu svetovalcu vitezu pl. Becku je dovolil okr. šolski svet v Celju, da se sme na Plevni blizu Žalca postaviti šolanorazrednica z otroškim vrtcem, katerih vodstvo bodo prevzele čast. šolske sestre.

(V Št. Ilju v Slov. gor.) vsiljuje ljudem »Štajerskega kmeta« ali »Kajharja« župan Pistor. Le Fr. Zelenik in Lorber ga ubogata, drugi nihče. Čast našim slov. možem!

(Lep začetek zakona.) Dne 28. nov. je pri Mali Nedelji neki ženin, doma od Pesnice, bil poročen. Iz cerkve gresta z nevesto v gostilnico in tam je šla ta drugim parkrat plesat. To pa je ženina tako razsrdilo, da si je hotel z nožem vrat prerezati.

(Dvojni samomor.) V Konjicah sta se ta teden obesila krojač Lebič in pa neka vlačuga, ki je bojda tudi hotela svoje nezakonsko dete obesiti; ali tega je rešil angelj in dobri ljudje.

(Čudna nesreča.) Godec Lorenc Stelzer šel je pred tednom z Murskega vrha in Zasadov v Radgonskem okraju domov. Bil je pa malo vinjen in je padel tako nesrečno, da mu je cev pipe prodrla čeljust in pri nosnicah ven prišla. Našli so ga drugo jutro mrtvega na cesti.

(Slovenska čitalnica v Mariboru.) V čitalnici Mariborski vršil se bode v nedeljo, dne 16. t. m., ob 8. uri na večer letošnji občni zbor. Odstopajoči odbor položil bode račune ter poročal v svojem delovanju v tekočem letu. Na to se bode volil nov odbor. Gospodje društveniki, ki se zanimajo za razvoj čitalnice, naj se polnoštevilno udeležé tega shoda!

(Nemški stekliši v Celju.) Z vso silo so se vrgli Celjski Germani na tiste meščane v Celju, ki so se drznili podpisati peticijo za slov.-nemško spodnjo gimnazijo. Pa le dva plašljivca sta se dala spregovoriti in preklicala podpis, da ne bi imela škode pri svoji kupčiji. Slovenci, dobro si zapomnite to zagrizenost in ravnajte se po geslu: Svoji k svojim!

(Pijan strojevodja.) V Segedinu na Oggerskem se je odpeljal te dni pijan strojevodja z mašino in jednim tovornim vozom za poštним vlakom, ki je odšel pol ure poprej. Vsa svarilna znamenja so bila zastonj. Že v četrte ure je bil pijani strojevodja dohitel poštni vlak in trčil z njim skupaj. Skoro vsi vagoni in lokomotiva poštne vlaka so bili razdrobljeni. Več oseb je bilo tesko poškodovanih.

(Posojilnica v Brežicah) se je slovesno ustanovila dne 8. decembra. V ravnateljstvo so izvoljeni gg.: Andrej Levak, veleposestnik iz Brežic, kot načelnik; Leopold Schwentner, trgovec v Brežicah, kot njegov namestnik; Miha Balon, posestnik, in Jožef Agrež, odvetniški uradnik, Karol Gregorič, vinski trgovec, Ignac Po-

(Največji otrok na svetu.) V Vašingtonu v Ameriki je srečna mati, ki ima jedno leto staro deklico, ki pa že tehtja 50 funtov. Otrok je popolnoma zdrav in baje že govori.

lanšek, posestnik in pek, Jož. Zevnik, trgovec, vsi iz Brežic; Ivan Gerjovič, veleposestnik v Dobovi, in Janez Šetine, posestnik v St. Lenartu. Za računske pregledovalce so pa voljeni vlč. g. Franc Ferenčak, dekan v pokoju, in č. g. Jožef Kočevar, župnik v Brežicah, in g. Jožef Žmavc, posestnik iz Kapele. Posojilnica začne poslovati z novim letom 1895.

(Bogat ribji lov.) V velikem ribnjaku grofa Herbersteina pri Ptuj, ki obsega 28 oral, nalovili so te dni 10 tisoč kil krapov. Nalovljene ribe je odpeljal takoj posebni vlak proti Gradcu. Ribe so bile lepe in tehtale po 2 do 2½ kil. Pred poldrugim letom so jih spustili v ribnjak in od takrat vedno krmili.

(Celjski Sokol) priredi dne 15. t. m. s sodelovanjem tamburašev in pevcev Sokolski večer. Kot novost bodo izvajali Sokolci mramorne kipe, kar je za Celje nekaj povsem novega.

(Poštno naznanilo.) Dne 16. nov. se je našlo v nekem nabiralniku pismem v Mariboru, navadno pismo brez naslova. Ko se je komisijončno odprlo, našla sta se v njem dva bankovca po 10 fl. Kdor se more skazati kot pisec tega pisma, naj se oglasi za denar pri poštmem in brzojavnem vodstvu v Gradcu.

(Dijaška kuhinja na Ptuj.) Dne 25. nov. je bil izvoljen predsednikom tega društva g. dr. J. Ploj, odborniki pa gg.: benef. Bratuša A., prof. Cilenšek M., vikar Črunko M., Gregorič A., posest., Majcen Ferd., gimn. veroučit., prof. Kunstek, Ožgan S., c. kr. notar. Doneski naj se blagovolno pošiljajo blagajniku, č. g. Ferd. Majcenu, gimn. veroučitelju v Ptuj.

(Slovensko pevsko društvo v Ptuj) ima dne 26. decembra ob 2. uri popoldne v prostorih Narodnega doma v Ptuj glavni zbor z vspešnim: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora in računskih preglednikov. 5. Slučajnosti. Prosta zabava s petjem. Ko bi ob 2. uri ne bilo zadostno število društvenikov navzočih, bode se ob 4. uri zborovalo pri vsakem številu došlih društvenikov.

Odbor.

(Nos za 50 gld.) Te dni je bil mesar Hanka v Kromerizu obsojen, da ima trgovcu Kreislerju plačati 50 gld. To je mesarja tako razjezilo, da je na potu od sodišča vrgel Kreislerja na tla in mu odgrizel nos.

(Važna naredba.) Pravosodni minister Schönborn je izdal naredbo zoper preobilno, nepotrebno pisarenje, s katerim se pravde le zavlačujejo.

(Narodni dom v Celju.) Dne 25. novembra je imelo ravnateljstvo celjske posojilnice sejo, v kateri je inženier Hrasky predložil proračun stroškov za zgradbo »Narodnega doma«. Stroški so proračunjeni na 162.000 fl., stavbišče stane 30.000 fl., torej bode zgradba stala blizu 200.000 fl. Ravnateljstvo je odobrilo proračun ter sklenilo, da se dela prične že prihodnjo spomlad ter zgradba dovrši koncem 1896. V stavbenem odseku so gg.: Miha Vošnjak, načelnik; dr. Jos. Srnc prvi in Lovro Baš drugi namestnik; dr. Ivan Dečko, dr. J. Vrečko in J. Zupanec.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali: č. gosp. dr. M. Matek, profesor bogoslovja, 5 fl.; č. g. Jurij Žmavc, župnik na Remšniku, 5 fl.; slavna posojilnica v Marenbergu, 10 fl.; č. g. Janez Toman, kaplan v Slivnici, 2 fl. in »Gambrinus« 1 fl. 50 kr.

(V Krškem) je bil dne 5. decembra t. l. izvoljen županom gospod dr. Mencinger.

(Občina Marija Gradec) je sklenila v seji od dne 5. t. m. peticijo na državni zbor za ustanovitev slovensko-nemške gimnazije v Celju. Isto so storile občine Ljubno, St. Pavel in Velenje.

(Baron-berač.) V Marseillu na Francoskem so zaprli nekega berača, ki je bil posebno nadležen in prosjačil po ulicah. V njegovem stanovanju so našli 400 tisoč frankov denarja. V beraču so spoznali mladega barona Guerianda, ki je iz same skoposti zblaznel.

(V Gradcu) dobijo v kratkem po mestu električno razsvetljavo. Ono noč so poskusili 6 svetilk in se je poskus izvrstno obnesel.

Listič uredništva. Slavn. „uč. dr. za celjski in laški okraj“: Dopis „od nekega v Laškem okraju“ kaže Vam sam po sebi, da meri na eno šolo, v ostalem pa se bere že v dopisu, „da (slov.) učitelji storijo... svojo dolžnost“. Več pa tudi mi ne moremo v tej reči. — G. Častilko: Hvala za poslano; prosimo za redne dopise in za ponujeno. — G. Šp. v Br.: Do 1. junija 1895 poravnano.

Loterijne številke.

Trst 7. decembra 1894:	47, 65, 18, 29, 5
Line „ „ „	46, 69, 60, 2, 84

Služba organista in mežnarja

se odda v St. Janžu na Peči pri Velenju s 1. januarjem prihodnjega leta. Prosilci naj se do 25. decembra t. l. oglašijo pri cerkvenem predstojništvu. 2-3

Otvoritev.

Priporoča se v
Celju, tik farne cerkve,
lekarna

„Marije pomagaj“,

ki se je ravno zdaj čisto na novo uredila.

Ondi se dobivajo tudi priznana veljavna domača zdravila po najnižji ceni.

Vsakdanja pošiljatev na vse strani.

K. Gela,
lekár.

2-8

Naznanilo.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da odpre s 1. prosincem 1895 štacuno z mešanim blagom tudi pri **Mali nedelji**. Ker bom štacuno pri Sv. Jurju ob Ščavnici še naprej imel, bode mi možno v prihodnje še ceneje blago prodavati, kakor do sedaj.

K obilnemu obisku se najtopleje priporoča **Franco Senčar**, trgovec. 1-3

Med. univ. 5-5

Dr. M. Schmirmaul

ordinuje vsaki dan od 10.—12. ure
predpoldne in od 2.—4. ure popoldne
v Mariboru, Franengasse št. 9.

Hiša

z lepim vrtom v malem mestecu na spodnjem Štajarskem se zaradi odhoda kmalu po prav nizki ceni in lahkim plačilnimi pogoji proda. V hiši je prostora za več stanovanj in je pripravna za vsakršnega rokodelca, ključarja, kovača, kolarja itd. Kje, pové upravništvo „Slov. Gospodarja“. 3-3

Služba organista in cerkovnika

v Skomrah je razpisana. Prošniki naj se zgledajo pisмено pri tamošnjem cerkvenem predstojništvu. 2-3

KONJAK.



Ta iz krepkega, na lastnih goricah zrasedenega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživiljenje dušnih in telesnih moči. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. En steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu dá škrinjica zastoj in plača se na pošti voznina. Dobi se le samo pri **Benediktu Hertl**, graščaku na Golici pri Konjicah na Štajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest, gosposke ulice 46-52